

عنوان مقاله:

صور خیال در آثار خواجهی کرمانی با تأکید بر استعاره

محل انتشار:

همایش ملی ادبیات غنایی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

نسرین بیرانوند - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور، ایران

ناصر کاظم خانلو - استادیار دانشگاه پیام نور، ایران

خلاصه مقاله:

خیال (ایماژ) عنصر اصلی شعر، در همه ی تعریف های قدیم و جدید است و هر گونه معنی دیگری را در پرتو خیال می توانشاعرانه کرد. خیال به معنی تصرفات بیانی و مجازی در شعر می باشد و حاصل نوعی «تجربه» است و اغلب با زمینه ی عاطفی همراه میباشد. خواجهی کرمانی یکی از شاعران بزرگ قرن هشتم می باشد که با هنر نمایی و قدرت ذوق و اندیشه، عناصر خیال انگیز را به نحو مطلوبی در شعر خود به کار گرفته است در این عناصر تشبیه بیشترین حوزه ی هنری شاعر را به خود اختصاص داده است پس از تشبیه استعاره بیشترین بسامد را در شعر خواجه دارا می باشد به خصوص استعاره ی مکنیه تخلییه که به وفور در شعر وی یافت می شود خواننده با مطالعه ی غزلیات دلنشین این شاعر بزرگ بیشتر به اهمیت و توانایی وی واقف شده و ارزش شاعر را در پهنه ی ادب فارسی درمی یابد. این مقاله با عنوان «صور خیال در آثار خواجهی کرمانی با تأکید بر استعاره» بر آن است ضمن تعاریفی از استعاره و هدف از آن، انواع استعاره را تقسیم بندی نموده و هر کدام را با شواهدی از دیوان خواجهی کرمانی شرح دهد.

کلمات کلیدی:

صور خیال، بیان، زیبایی شناسی، خواجهی کرمانی، استعاره، شعر فارسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/520943>

